

на тѣхъ. И кой нѣкога поиска да ги лиши отъ принадлежащы-те на тѣхъ? Но такожде и никой никогда неможе да упознае на тѣхъ правдина-та да смѣсятъ съ нихны-те и чужды-те притяжанія, ищуще неправедно да ги присвоятъ. Ако единъ Хатти-Шерифъ Султанъ Османановъ. в. Кой-то ся относя на предидущы-те Султанъ Сюлеимановы рѣшенія, утверждава на тѣхъ стяжаніе-то на нѣкои храмове; има отъ друга страна и Іерусалимскій патриархъ единъ Хатти-Шерифъ Султанъ Сюлеимановъ, кой-то упознава него за самага стяжателя на св. мѣста, кои-то тамъ (въ Хатти-Шерифа) са исчислени съ велика точность, Това какъ ще ся толкува!

Г. Боре говори за Св. Константина, какъ той родомъ, вѣроисповѣданіемъ, и языкомъ принадлежава паче на Западъ нежели, на Востокъ, гдѣ-то той токмо основаніе-та на нова-та Столнина положи; какъ Грецы-те на Грекороманско-то Самодержество нищо общо немаха сосъ Сиророманско-то племя, кое-то тогасъ живѣеше въ Палистина, Финика и Сирія; какъ языкъ-атъ си токмо дадоха на Литургія-та у нѣкои церкви, кои-то ся намираха по оныя мѣста, и какъ, ако ся случи да пазятъ Св. мѣста заедно съ други-те христіянски народы, и нихни Калугери: то го имаха до 9-го вѣка, като члени, на-Католическа-та Ц. Но като ся отдѣлиха чрезъ схисма-та Фотіева, загубиха